

Toplumsal Değerler

– KONUK YAZAR · 23 Kasım 2016

TOPLUMSAL DEĞERLER

Bir iken bin olup küçük bir cemiyetten topluma dönüşür insan sayımız. Bazı değerler vardır hani, atamızdan ne gördüysek aynı atmosferi yeni kuşağa da taşıyoruz. Kamuda itaat ettiğimiz kanunlardan trafik kurallarına kadar tutun da her şeyin bir yöntemi ve adabı vardır aslında. Kültürle, toplumsal değerlerle yoğruluruz. Kurallar da olmasa toplum bir kaos içinde çamura saplanırcasına tökezlerdi. Bayramlarda büyüklerimizin elini öpme, misafirlige gelirken kapıyı tıklatıp izin alma, bize ait olmayan bir eşyayı sahibine sormadan kullanmama, emanete sadakatle sahip çıkıp koruma, aile içinde birbirimizin sözünü kesmeden saygıyla dinleme ve hürce söz hakkı alma, karşımızdakinin yorumlarıyla aynı fikirde olmasak bile onu incitmeme, yere düşen ekmeği basılmaması için yüksekçe bir yere koyma, hayvanlara şefkatli davranma ve hayatın içinden daha bir sürü ufacık örnekler var zihinden kaleme yansıyanlar ışığında.

Toplum; çekirdekten başlayıp iyi yetiştirilirse, sağlam bir aile yapısındaki değerlerle çiçeklenirse sapaşğlam bir toplumdur. Toplumsal değerlerden kültür, gelenek görenek, örf ve âdetten kısaca bahsedip geçeriz. Lâkin 'toplum' kelimesinde şekillenir genç nesil ve bu kelimedede hayat bulur insanoğlu. Vatanımız, devletimiz, bayrağımız adına yaptığımız her fedakârlık, bu vatan toprakları adına düşmana karşı canımızı feda edişimiz, Anadolu topraklarında şehit olan canlar, daha yirmisine yeni basıp askerde şehit olan fidan gibi delikanlılarımız toplumumuzun baş tacıdır. Tarih bunları yazar elli yıl sonra, yüzyıllar sonra şehitlik mertebesinde onların isimleri anılır dünyada ve sonsuz yolculukta da şehitler kervanında altın harflerle işlenen isimleriyle onlar cennetin en güzel yerinden selâmlar bizleri.

Vatan, devlet, bayrak, din, namus, anayasa, şehitlik ve peygamber aşkıyla yetişen ve de yetiştirilen genç bir neslin evlâtları taşıyorsa o sancağı; işte toplumun ve toplumsal değerlerin eşsiz timsalidir onlar. Devlet içinde devler yaratma, anavatanı bölüp parçalama, bayrağımızı ayaklar altına alıp çiğneme hayalindeki o nefreti taşıyan ruhlar da vardır ki; elbet gün gelir onların da yaptıklarının hesabı sorulur.

Kamuda devlet memuru olmanın hakkını fazlasıyla verebilmeliyiz aslında. Koltuk davası için değil de bir mevkîye hakkınızla, alınınızın akıyla, alın teriyle çabalayıp geliyorsanız kazandığınız parayla satın aldığınız o bir lokma ekmeğe size nasıl da huzur verir. Boğazda düğümlenen haram lokmanın, rüşvetle yükselen kazancın, şan ve şöhretle dolu hülyaların, terör örgütleriyle birleşip askerimizi ve ordumuzu yıkmayı planlayan siyasi güçlerin aksine o tertemiz toplumsal değerlerimiz yerleşirse; kelebek hafifliğinde aydınlanır genç kuşağın zihni.

Kimileri canlı bomba olmada gönüllü olurken kimisi de darbe anında askeri tankların altına

korkusuzca yatıp dūřmanı davet etmez yurduna. Kimilerinin saf duyguları din iřđı altında dinî duyguları alet edilip smrlrken kimileri de özgüvenini zalimlere đnetmez asla. Bir iken bin olup toplumu, devleti, kamuyu kucaklayıp sahiplenmeli. Bizim olan değerlerde btnleşiriz Türkiye'm adına. Adı, rengi, dili, dini, mezhebi, bayrağının rengi, ten rengi, siyasi görüşü ne olursa olsun; bir bayrak altında toplanmışsak ve bu topraklardan ekmek yemişsek: "Bu vatan bizimdir!" diyebilmeliyiz gğsmz gururla kabarak. Toplumsal değerlerden kamusal kültüre uzanıp selmlamalı, bayrağa ve toprağa sahip ıkmalı Türkiye vatandaşı olmak adına. Bu vatan bizim, bu vatan hepimizin!